

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209199
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118209199.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: L. L. V., M. XX.XX.XXXX, A.V. Q. F.Ň. XXX, XXX XX, zastúpenej JUDr. Petrom Derevjanikom, advokátom so sídlom Kamenárska 17/A, 821 04 Bratislava, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2019 č.k. 20Cpr/1/2018-97 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výroku III. a IV. a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Návrh na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.6.2018, sp. zn. 6CoPr/2/2018 a právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 61Cpr/10/2018 z a m i e t a.

II. Konanie o zaplatenie 2.349,10 eura zastavuje.

III. Žalobu zamietla.

IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Citoval ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 30 a § 31 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení v prvom rade uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti zaplatenia 2.349,10 eura a žalovaná so späťvzatím súhlasila, konanie o zaplatenie sumy 2.349,10 eura zastavil. Predmetom konania zostalo rozhodnúť o náhrade škody vo výške 4.650,90 eura a v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobkyňa vymedzila svoj nárok na náhradu škody tak, že jej škoda vznikla nevyplatením nemocenských dávok vzťahujúcich sa k obdobiu od 18.07.2013 do 30.04.2015, kedy bola žalobkyňa dočasne pracovne neschopná v rámci trvania pracovného pomeru u zamestnávateľa - žalovanej. Konštatoval, že predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Súd prvej inštancie

sa stotožnil so žalovanou, že v predmetnej veci absentuje príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinnosti zo strany žalovanej a vznikom škody. V danom prípade neplatné skončenie pracovného pomeru nie je dôvodom na vznik škody na strane žalobkyne, ktorá mala spočívať v nevyplatení nemocenských dávok. Tým, že súd rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, poistenie žalobkyne naďalej trvalo a skončilo dňom, kedy pracovný pomer medzi stranami skončil platne, t.j. 30.04.2015. Podľa názoru súdu prvej inštancie ak žalovaná za obdobie 18.07.2013 do 30.04.2015 neplatila nemocenské poistenie, tak uvedená skutočnosť nemá vplyv na vyplatenie nemocenských dávok, keďže zaplatenie poistného je predpokladom na nemocenskú dávku iba u povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby a dobrovoľne nemocensky poistenej osoby v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení. Ak žalobkyňa bola v čase trvania pracovného pomeru práceneschopná a splnila predpoklady na nemocenskú dávku, mala si nárok uplatniť v Sociálnej poisťovni. Ak tak neurobila a vznikla jej škoda, táto škoda nie je v príčinnej súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru a ani s neplatením nemocenského poistenia zo strany žalovanej.

4. V priebehu konania žalovaná navrhla prerušiť konanie do skončenia dovolacieho konania proti rozsudku 6CoPr/2/2018 a právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 61Cpr/10/2018. Súd prvej inštancie tento návrh zamietol, keďže nie je dôvod na prerušenie konania, nakoľko v predmetnom dovolacom konaní a ani v konaní na okresnom súde Bratislava III sa nerieši otázka predbežná, ktorá má význam pre daný spor.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa zobrala žalobu v časti zaplatenia sumy 2.349,10 eura, a v tejto časti zavinila zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola neúspešná. Žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto jej súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie konštatoval, že existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP zo spisu nevyplývala.

6. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov III. a IV. podala odvolanie žalobkyňa v zákonnej lehote v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Nesúhlasila s odôvodnením rozsudku a považovala ho za nesprávne. V konaní pred súdom prvej inštancie tvrdila a preukázala právne relevantnú skutočnosť, a totiž, že nemocenské poistenie v rozhodnom čase a to od 09.02.2010 do 05.02.2014 netrvalo. Uvedená skutočnosť je rozhodujúca z hľadiska interpretácie a aplikácie § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Je toho názoru, že z vykonaného dokazovania je zrejme, že žalovaný vyvolal protiprávny stav, pretože najprv v rozpore so Zákonníkom práce skončil pracovný pomer so žalobkyňou a v príčinnej súvislosti s touto protizákonnosťou žalobkyňu odhlásil zo Sociálnej poisťovne na obdobie skoro 4 rokov (od 09.02.2010 do 05.02.2014). Podľa odvolateľky žalovaný vlastným protiprávnym konaním zapríčinil zánik nemocenského poistenia u žalobkyne, ktoré tým pádom netrvalo v rozhodnom čase 18.07.2013, kedy u žalobkyne nastala sociálna udalosť - dočasná pracovná neschopnosť. Trvanie nemocenského poistenia je základnou podmienkou nároku zamestnanca na nemocenskú dávku v zmysle hypotézy relevantnej právnej normy, ktorou je § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Žalovaný svojim protiprávnym konaním priamo znemožnil naplnenie predmetnej hypotézy, teda v právnej rovine znemožnil, aby žalobkyňi vznikol nárok na nemocenskú dávku, ktorú by mohla Sociálna poisťovňa vyplatiť. Z uvedeného dôvodu je právne bezpredmetné, či by si žalobkyňa uplatnila nárok na nemocenskú dávku v Sociálnej poisťovni, lebo ak by tak aj učinila, tak Sociálna poisťovňa by jej nemocenskú dávku priznať nemohla, nakoľko by sa to priečilo platnej právnej úprave - dikcii § 30 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ktorá vyžaduje trvanie nemocenského poistenia v čase vzniku nároku na nemocenskú dávku. Akcentoval, že pracovnoprávna teória zdôrazňuje ochrannú funkciu pracovného práva. Zákonník práce zakotvuje zvýšenú ochranu zamestnanca v prípade neplatnosti právneho úkonu. Neplatnosť právneho úkonu v pracovnom práve môže byť zároveň základom pre vznik nároku na náhradu škody, pričom ide o objektívnu a bezvýhradnú zodpovednosť. Namietala, že súd prvej inštancie vôbec v odôvodnení rozsudku neozrejmlil, na základe čoho si utvoril právny záver, že rozhodnutie o neplatnosti skončenia pracovného pomeru automaticky spôsobuje spätné trvanie nemocenského poistenia, ktoré predtým zaniklo. V odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje akákoľvek právna argumentácia a dokonca čo i len špecifikácia právnej normy, z ktorej súd prvej inštancie odvodzuje predmetný právny záver. Nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Na základe uvedeného navrhla zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi škodu pozostávajúcu zo straty na nemocenských

dávkach v celkovej výške 4.650,90 eura, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (citované z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

10. Podľa § 17 ods. 3 Zákonníka práce, neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

11. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, všeobecné podmienky nároku na nemocenské dávky zamestnanca. Zamestnanec má nárok na nemocenskú dávku, ak
a) splnil podmienky ustanovené na vznik nároku na nemocenskú dávku počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku v ochrannnej lehote a
b) nemá príjem, ktorý sa považuje za vymeriavací základ podľa § 138 ods. 1 za obdobie, v ktorom nevykonáva činnosť zamestnanca z dôvodov uvedených v § 33 ods. 1, § 39 ods. 1, § 48 ods. 1 a § 49 ods. 1.

12. Podľa § 33 ods. 1 zákona č. č. 461/2003 Z.z., zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu 50) (ďalej len „dočasná pracovná neschopnosť“).

13. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. č. 461/2003 Z.z., zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnej osobe a dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len „podporné obdobie“), ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 231 ods. 1 písm. e) zákona č. č. 461/2003 Z.z., zamestnávateľ je povinný odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa preukazuje dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca, ak trvá dlhšie ako desať dní, do troch dní po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca.

15. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 4.650,90 eura, ktorú podala žalobkyňa voči svojmu bývalému zamestnávateľovi titulom náhrady škody za nevyplatenie dávky za nemocenské poistenie. Súd prvej inštancie odmietol tvrdenia žalobkyne o príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti zo strany žalovaného v podobe neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru a odhlásenia zo Sociálnej poisťovne a vznikom škody na strane žalobkyne v podobe nevyplatenia nemocenských dávok. Odôvodnil to tým, že skutočnosť, že žalovaná za obdobie 18.07.2013 do 30.04.2015 neplatila nemocenské poistenie, nemá vplyv na vyplatenie nemocenských dávok, keďže zaplatenie poistného je predpokladom na nemocenskú dávku iba u povinne nemocensky

poistenej samostatne zárobkovo činnejš osoby a dobrovoľne nemocensky poistenejš osoby v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, a nie pri zamestnancovi.

16. Žalobkyňa sa domáhala priznania nároku na náhradu škody za obdobie 08.07.2013 do 30.04.2015, kedy bola počas trvania pracovného pomeru dočasne pracovne neschopná. Tvrdí, že v dôsledku protiprávneho stavu vyvolaného žalovanou (neplatné skončenie pracovného pomeru, následné odhlásenie žalobkyne zo Sociálnej poisťovne a tým neodvádzanie zákonného poistného so strany žalovanej), bola poškodená na nároku z oblasti sociálneho zabezpečenia (nárok na nemocenskú dávku), ktorý jej nemohol byť Sociálnou poisťovňou vyplatený v situácii, keď u nej nastala sociálna udalosť (dočasná pracovná neschopnosť).

17. Predpokladmi vzniku náhrady škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Pod protiprávnym úkonom treba chápať faktické správanie, porušujúce právnu povinnosť, teda porušujúce povinnosť vyplývajúcu z objektívneho práva, a to buď konaním proti zákonu, konaním obchádzajúcim zákon alebo konaním proti dobrým mravom. Protiprávnosť treba chápať ako porušenie objektívneho práva, a to či už vyplývajúceho zo zákona alebo zmluvnej povinnosti. Ďalším z predpokladov vzniku povinnosti náhrady škody je výskyt škody, ako ujmy na osobe alebo majetku inejš osoby, vyjadriteľnej peniazmi. Dôkazné bremeno o jej výške znáša poškodený. Poškodený musí v spore okrem protiprávnosti a vzniku škody preukázať, že je medzi nimi vzťah príčinnej súvislosti. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

18. V zmysle zásady uvedenejš v čl. 9 Zákonníka práce zamestnanci a zamestnávateľa, ktorí sú poškodení porušením povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov, môžu svoje práva uplatniť na súde. Pracovnoprávna teória opakovane zdôrazňuje ochrannú funkciu pracovného práva, ochrana slabšej strany je stále základným a najdôležitejšim cieľom sledovaným pracovným právom.

19. V súvislosti s problematikou neplatnosti právneho úkonu v pracovnoprávnych vzťahoch Zákonník práce zakotvuje ochranu zamestnanca v prípade, keď neplatnosť právneho úkonu nespôsobil výlučne sám. V dôsledku takejš neplatnosti právneho úkonu zamestnancovi nemôže vzniknúť ujma. V opačnom prípade je zamestnávateľ povinný nahradiť mu škodu, ktorá mu v tejto súvislosti vznikla.

20. V zmysle druhejš vety odseku 3 § 17 zákona č. 461/2003 Z. z. Zákonníka práce ujmu treba rozumiieť škodu, ktorá ako následok neplatnosti právneho úkonu vznikla zamestnancovi. Z teoretickoprávneho hľadiska sa škodou rozumie jednak skutočná škoda (to, o čo sa majetok poškodeného zmenšil), a jednak iná škoda (podľa Občianskeho zákonníka ušlý zisk, t.j. to, o čo sa majetok poškodeného nezväčšil). Predovšetkým musí ísť o právny úkon, ktorý je či už absolútne, alebo relatívne neplatný. Na druhejš strane musí byť splnená podmienka buď výlučnej, alebo aspoň čiastočnej účasti zamestnávateľa na vyvolaní neplatnosti právneho úkonu. Napokon požiadavkou na úspešné uplatnenie práva na náhradu škody ako následku neplatnosti právneho úkonu je preukázanie príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Dôkazným bremenom, t.j. povinnosťou preukázať tak neplatnosť právneho úkonu, výlučnú účasť alebo aspoň spoluúčasť zamestnávateľa na jej spôsobení, ako aj príčinnú súvislosť medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody, je zaťažený zamestnanec.

21. V danom prípade z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa bola na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.07.2003 zamestnancom žalovaného s dohodnutým výkonom práce regionálny obchodný zástupca s miestom výkonu práce región obchodného miesta U.. Žalovaný ako zamestnávateľ dňa 04.02.2010 neplatne okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou ako zamestnancom. O neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C/79/2010-299 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoPr/21/2012-360 právoplatným dňa 25.11.2013. Žalobkyňa a žalovaný dňom 30.04.2015 ukončili pracovný pomer, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.07.2003 v znení jej neskorších

zmien vzájomnou dohodou o skončení pracovného pomeru uzatvorenou dňa 01.04.2015 v zmysle § 60 Zákonníka práce.

22. Predpokladom vzniku nároku na každú nemocenskú dávku je vznik sociálnej udalosti, t. j. vznik dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky. Zákon o sociálnom poistení vyžaduje, aby sociálna udalosť ako osobitná podmienka nároku na nemocenskú dávku, t. j. dočasná pracovná neschopnosť, ošetrovanie chorého člena rodiny, preradenie tehotnej zamestnankyne na inú prácu, tehotenstvo a narodenie dieťaťa, nastala počas trvania nemocenského poistenia alebo po jeho zániku počas trvania nároku na výplatu nemocenskej dávky alebo v ochrannnej lehote. Z obsahu potvrdenia o zamestnaní zo dňa 30.04.2015 vyplýva, že žalobkyňa ako zamestnanec žalovaného (vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru) bola v období od 18.07.2013 do 30.04.2015 práceneschopná. Táto skutočnosť vyplýva aj z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného všeobecným lekárom dňa 19.07.2013.

23. V zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamestnávateľ plní povinnosti, ktoré možno v zásade rozdeliť do štyroch skupín - registračné povinnosti (prihlásiť sa a odhlásiť v registri zamestnávateľov, prihlásiť a odhlásiť svojich zamestnancov, oznámiť pobočke prerušenie sociálneho poistenia zamestnanca, oznámiť pobočke začiatok a ukončenie čerpania materskej a rodičovskej dovolenky svojho zamestnanca), povinnosti vykazovať stanovené údaje (predkladať pobočke výkaz poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie a opravný výkaz), odvodové povinnosti (platiť a odvádzať poistné za seba a za svojich zamestnancov) a v neposlednom rade povinnosti poskytovať súčinnosť Sociálnej poisťovni a zamestnancovi (odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa preukazuje dočasná pracovná neschopnosť ak táto trvá viac ako 10 dní, poskytovať všeobecnú súčinnosť Sociálnej poisťovni pri vykonávaní sociálneho poistenia, viesť o svojich zamestnancoch evidenciu a predložiť ju do troch dní od uplatnenia nároku na dávku, umožniť vydávať svojim zamestnancom potvrdenia vykonať zamestnancom Sociálnej poisťovne kontrolu, oznamovať písomne určený pracovný úraz).

24. Ďalšou zo základných podmienok nároku na nemocenskú dávku je existencia nemocenského poistenia alebo plynutie ochrannej lehoty v deň vzniku dôvodu na poskytnutie nemocenskej dávky (napr. v deň vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti). Z tohto dôvodu je dôležité poznať skutočnosť, či je zamestnanec v uvedený deň nemocensky poistený. Túto skutočnosť sa Sociálna poisťovňa dozvie iba od zamestnávateľa, ktorý predkladá Sociálnej poisťovni Registračný list fyzickej osoby - prihláška/odhláška, Registračný list fyzickej osoby - prerušenie - vznik/zánik. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný po okamžitom skončení pracovného pomeru odhlásil žalobkyňu so Sociálnej poisťovne ku dňu 09.02.2010. Dňa 05.02.2014 žalovaný požiadal Sociálnu poisťovňu o zrušení zániku nemocenského poistenia na základe právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru.

25. V prípade, ak súd rozhodne o neplatnosti skončenia právneho vzťahu v prospech zamestnanca, potom zamestnávateľ opätovne neprihlasuje zamestnanca do Sociálnej poisťovne. Sociálne poistenie pokračuje naďalej ako jedno súvislé poistenie. Uvedené oznamuje zamestnávateľ Sociálnej poisťovni, keď požiada o stornovanie zániku povinného poistenia zamestnanca z dôvodu, že pracovný pomer naďalej trvá (v danom prípade na základe právoplatného súdneho rozhodnutia o neplatnosti okamžitého skončenia právneho vzťahu). Z uvedeného vyplýva, že žiadosť žalovaného o zrušení zániku nemocenského poistenia adresovaná Sociálnej poisťovni zo dňa 05.02.2014 viedla k vykonaniu spätnej registrácie žalobkyne v Sociálnej poisťovni a žalobkyňa bola ako zamestnanec žalovaného poistená od vzniku pracovného pomeru (01.08.2003) až do dňa, kedy pracovný pomer skončil platne (30.04.2015).

26. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že u žalobkyne nastala sociálna udalosť - dočasná pracovná neschopnosť - v čase, keď jej v dôsledku rozhodnutia súdu spätne trvalo nemocenské poistenie (18.07.2013).

27. Nárok na výplatu nemocenskej dávky si poistenec uplatňuje na základe žiadosti o nemocenské (II. diel potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré vystaví ošetrojúci lekár) v príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorý vypíše a podpíše svoje potvrdenie.

28. Ak dočasná pracovná neschopnosť zamestnanca trvá menej ako desať dní, zamestnávateľ nemá v súvislosti s ňou voči Sociálnej poisťovni žiadne povinnosti, za prvých desať dní práceneschopnosti

vypláca zamestnávateľ zamestnancovi náhradu príjmu, nárok na nemocenské v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vzniká zamestnancovi až od 11. dňa práceneschopnosti. Zamestnávateľ je preto povinný po 10. dni trvania dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca odstúpiť pobočke tlačivo, na ktorom sa práceneschopnosť preukazuje. Bez predloženia žiadosti o nemocenské sa Sociálna poisťovňa nedozvie o skutočnosti, že zamestnanec požiadaval o výplatu nemocenského a teda ani nezačne konanie vo veci nároku na nemocenské.

29. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Úlohou súdu prvej inštancie bude dôsledne preskúmať a opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby vo vyššie naznačených intenciách po zohľadnení skutočnosti, že v prípade vzniku škody zamestnancovi v súvislosti s neplatným právnym úkonom, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobe v časti o zaplatenie sumy 4.650,90 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody za nezaplatené dávky za obdobie od 18.7.2013 do 30.4.2015. Odvolací súd pripomína, že v prejednávanej veci ide o konanie so slabšou stranou v zmysle § 316 a nasl. CSP.

31. Po opätovnom posúdení veci súd prvej inštancie rozhodne a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CS. Zároveň rozhodne aj o všetkých trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).